

Договір поставки лікарських рослин є оплатним договором, оскільки передбачає обов'язок покупця здійснити плату за передані йому лікарські рослини.

Договір поставки лікарських рослин є двостороннім договором, оскільки створює права та обов'язки для обох сторін.

Договір поставки лікарських рослин відноситься до майнових договорів, оскільки пов'язаний із зміною майнового стану сторін після його укладання.

Договір поставки лікарських рослин відноситься до договорів про передачу майна у власність.

Договір поставки лікарських рослин не потребує обов'язкового нотаріального посвідчення чи державної реєстрації.

*Кульчій І.М.,
аспірант кафедри земельного та аграрного права
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого*

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА ЗА УЧАСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ

За умов переходу до ринкової системи господарювання, не виважена аграрна політика держави негативно вплинула на діяльність сільськогосподарських товаровиробників, що зумовило низький рівень аграрного виробництва, який загрожує продовольчій безпеці держави. Така ситуація зумовлює запровадження якісно нових змін у їх діяльності. Водночас диверсифікація аграрного виробництва, як альтернативна модель виживання та подальшого розвитку сільськогосподарських товаровиробників в умовах постійної зміни кон'юнктури здатна адаптувати останніх до ринкових умов.

Разом з тим, з'ясовуючи питання диверсифікації аграрного виробництва не варто застосовувати обмежений підхід, розуміючи при цьому, лише виробництво нової продукції рослинного і тваринного походження або зміну асортименту. Слушно зазначити, що деякі зарубіжні вчені останнім часом висловлюються за широкий підхід до диверсифікації виробництва, який полягає у передислокації ресур-

сів на нові види сільськогосподарської та несільськогосподарської діяльності, створення нових можливостей для кращого використання робочої сили, збільшення прибутків домашніх господарств та підвищення рівня життя фермерів [1, с. 19].

Варто зазначити, що диверсифікація аграрного виробництва не повинна обмежуватися лише процесом виробництва сільськогосподарської продукції. Важливого значення в умовах сьогодення набуває переробка як власно виробленої, так і переданої на договірних засадах сільськогосподарської продукції.

Здійснення переробки аграрної продукції дозволяє сільськогосподарським товаровиробникам розширити власну діяльність, а також усунути посередників, що у свою чергу сприятиме збільшенню прибутковості. Переробка сільськогосподарської продукції – це процес доведення її до стану харчових продуктів рослинного та тваринного походження, які призначені для споживання людиною в сирому або переробленому стані як інгредієнти для продуктів харчування.

При здійсненні переробки сільськогосподарської продукції самими виробниками необхідним є залучення додаткових фінансових, технологічних, людських та інших ресурсів. Задля цього сільськогосподарські товаровиробники можуть створювати як виробничі підрозділи – підсобні виробництва, цехи, відділення, дільниці, бригади тощо, так і на коопераційних засадах об'єднуватися з іншими підприємствами.

За таких умов важливого значення набуває розвиток договірних відносин сільськогосподарськими товаровиробниками, оскільки договір виступає основною правовою формою економічних відносин та майнових інтересів в умовах ринкових відносин. Не применшуючи роль господарсько-правових та цивільно-правових договорів в діяльності сільськогосподарських товаровиробників, варто відзначити, що специфіка сільськогосподарського виробництва сприяє поширенню особливого роду договорів – аграрно-правових.

Аграрно-правовий договір являє собою згоду двох та більше сторін, яка породжує їх права та обов'язки із забезпечення виробництва аграрної продукції з метою реалізації взаємних майнових та інших інтересів. [2, с. 40-41].

Враховуючи багатоаспектність аграрного виробництва та різноплановість майнових інтересів господарюючих суб'єктів, сільськогосподарські товаровиробники можуть укласти різні договори, які спрямовані на організацію ефективного аграрного виробництва за умов запровадження диверсифікації. Серед них важливе місце займають договори, спрямовані на виробництво та переробку сільськогосподарської продукції як власно виробленої, так і отриманої або переданої на договірних засадах. Це можуть бути договори про спільну діяльність (без створення юридичної особи) з виробництва або переробки продукції рослинництва чи тваринництва; договори про спільну діяльність (зі створенням юридичної особи) з виробництва певної сільськогосподарської продукції; договори про виробничу співпрацю з вирощування технічних культур, вигодовування птиці та молодняка великої рогатої худоби тощо. Розвиток договірних відносин у процесі диверсифікації аграрного виробництва має важливе значення для здійснення контролю над виробництвом та переробкою сільськогосподарської продукції, усунення посередників та збільшення прибутку сільськогосподарських товаровиробників.

Однак важливо зазначити, що запровадження диверсифікації аграрного виробництва вимагає додаткового фінансування, яке може відбуватися як за рахунок власних коштів сільськогосподарських товаровиробників, так і за рахунок залучених коштів (кредити, позики, інвестиції). Проте в умовах становлення ринкової економіки, сільськогосподарські товаровиробники відчувають гостру необхідність підтримки з боку держави. Саме тому вважається доцільним в Законі України «Про державну підтримку сільського господарства України» статтю 13.3.2. доповнити положеннями: «кредитна субсидія надається за середньостроковими кредитами, залученими для здійснення витрат пов'язаних з диверсифікацією аграрного виробництва».

Список використаної літератури:

1. Farm commercialization and income diversification on the road to EU Accession. Proceeding of FAO Workshop /ed. by S. Tanic, T. Lonc. – FAO, 2004. – 208 p.
2. Стативка, А. Н. Договори в агропромисловому комплексі України в умовах ринка / А. Н. Стативка – Х.: Право. 1997. – 240 с.